

Bruksela, 15 maja 2023 r.
(OR. en)

9413/23

COPEN 157
COTER 95
CT 96
ENFOPOL 245
JAI 621

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	8738/23 + ADD 1, 8768/23 + ADD 1 + ADD 2
Nr dok. Kom.:	7763/23 + ADD 1
Dotyczy:	Decyzja Rady upoważniająca Komisję Europejską do udziału, w imieniu Unii Europejskiej, w negocjacjach dotyczących rewizji lub zmiany Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (konwencja nr 196) z myślą o zmianie definicji przestępstw o charakterze terrorystycznym zawartej w Konwencji – Tekst w brzmieniu przyjętym przez Radę

Delegacje otrzymują w załączeniu tekst wyżej wymienionej decyzji w wersji przyjętej przez Radę (ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu) na jej 3947. posiedzeniu w dniu 15 maja 2023 r., a także towarzyszące mu wytyczne negocjacyjne.

Komisja zostanie poinformowana o decyzji Rady.

DECYZJA RADY (UE) 2023/...

z dnia...

**upoważniająca Komisję Europejską do udziału, w imieniu Unii Europejskiej, w negocjacjach
dotyczących rewizji lub zmiany Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi
(konwencja nr 196) z myślą o zmianie definicji przestępstw o charakterze terrorystycznym
zawartej w Konwencji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 83 ust. 1
w związku z art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2022 r. Komitet Ministrów Rady Europy upoważnił Komitet Rady Europy ds. Zwalczania Terroryzmu (zwany dalej „CDCT”) do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany definicji przestępstw o charakterze terrorystycznym, która ma być stosowana przez strony Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (zwanej dalej „konwencją nr 196”).
- (2) 2 grudnia 2022 r. CDCT podjął decyzję o zmianie definicji przestępstw o charakterze terrorystycznym i rozpoczęciu formalnych negocjacji w sprawie tekstu tej definicji na posiedzeniu 23–25 maja 2023 r.
- (3) Unia jest stroną konwencji nr 196 i protokołu dodatkowego do niej. Wykonała swoje kompetencje, przyjmując dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541¹ ustanawiającą normy minimalne dotyczące definicji przestępstw oraz sankcji w dziedzinie przestępstw terrorystycznych oraz przestępstw związanych z działalnością terrorystyczną.
- (4) Definicja przestępstw terrorystycznych jest ujęta w prawie Unii, w szczególności w art. 3 dyrektywy (UE) 2017/541, którego podstawą prawną jest art. 83 ust. 1 TFUE. Zmiana definicji przestępstw o charakterze terrorystycznym zawarta w konwencji nr 196 może mieć wpływ na wspólne zasady ustanowione dyrektywą (UE) 2017/541 lub zmieniać jej zakres.
- (5) Aby chronić integralność prawa Unii oraz zapewnić spójność między przepisami prawa międzynarodowego a prawem Unii, Komisja powinna uczestniczyć w negocjacjach dotyczących zmiany definicji przestępstw o charakterze terrorystycznym zawartej w konwencji nr 196 w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii, określonych w Traktatach, i w odniesieniu do których Unia przyjęła przepisy.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

- (6) Niniejsza decyzja nie powinna naruszać określonego w Traktatach podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi, udziału państw członkowskich w negocjacjach oraz wszelkich późniejszych decyzji o zawarciu, podpisaniu lub ratyfikowaniu wyników rewizji lub zmiany konwencji nr 196.
- (7) Wytyczne negocjacyjne określone w addendum do niniejszej decyzji są skierowane do Komisji i w stosownych przypadkach, w zależności od przebiegu negocjacji, mogą zostać zmienione lub rozwinięte.
- (8) Z uwagi na fakt, że wszystkie państwa członkowskie są również członkami Rady Europy, państwa członkowskie uczestniczące w negocjacjach powinny wspierać negocjatora Unii w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy, o której mowa w art. 4 ust. 3 TUE, przy pełnym wzajemnym poszanowaniu.
- (9) Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Komisja i państwa członkowskie powinny ściśle współpracować w trakcie procesu negocjacyjnego, w tym poprzez regularne kontakty z ekspertami i przedstawicielami państw członkowskich w Strasburgu.
- (10) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Komisja zostaje niniejszym upoważniona do negocjowania w imieniu Unii kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii, określonych w Traktatach, i w odniesieniu do których Unia przyjęła przepisy, rewizji lub jakiejkolwiek zmiany Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (konwencji nr 196) z myślą o zmianie definicji przestępstw o charakterze terrorystycznym zawartej w konwencji nr 196.
2. Negocjacje są prowadzone na podstawie wytycznych negocjacyjnych przedstawionych w addendum do niniejszej decyzji, z zastrzeżeniem wszelkich wytycznych, jakich Rada może udzielić Komisji w późniejszym terminie.

Artykuł 2

Negocjacje są prowadzone w konsultacji z działającą w ramach Rady Grupą Roboczą ds. Współpracy w Sprawach Karnych (COPEN), która zostaje niniejszym wyznaczona jako specjalny komitet w rozumieniu art. 218 ust. 4 TFUE.

Komisja regularnie zdaje specjalnemu komitetowi, o którym mowa w akapicie pierwszym, sprawozdanie z postępów w negocjacjach oraz jak najszybciej przekazuje mu wszystkie odnośne dokumenty.

Gdy tylko Rada wyrazi takie życzenie, Komisja złoży Radzie – również na piśmie – sprawozdanie z przebiegu i wyników negocjacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca

Addendum

WYTYCZNE NEGOCJACYJNE

Jeśli chodzi o proces negocjacji, cele Unii powinny być następujące:

1. Proces negocjacji powinien być otwarty, inkluzywny i przejrzysty oraz oparty na współpracy w dobrej wierze.
2. Uwagi otrzymane od wszystkich stron konwencji nr 196 powinny być rozpatrywane na równych zasadach, aby zapewnić inkluzywny charakter procesu.
3. Proces negocjacji powinien opierać się na skutecznym i realistycznym programie prac.

Jeśli chodzi o ogólne cele negocjacji, cele Unii powinny być następujące:

4. Definicja przestępstw o charakterze terrorystycznym zawarta w konwencji nr 196 powinna być w miarę możliwości zgodna z prawem Unii i zobowiązaniami państw członkowskich wynikającymi z prawa Unii, w szczególności z dyrektywą (UE) 2017/541.
5. Definicja przestępstw o charakterze terrorystycznym powinna w odpowiedni i kompleksowy sposób odzwierciedlać zakres przestępstw terrorystycznych, z uwzględnieniem zmieniającego się zagrożenia terrorystycznego, wykraczającego poza utarte cele i sposoby działania.
6. Definicja przestępstw terrorystycznych określona w art. 3 dyrektywy (UE) 2017/541 powinna zostać zachowana w Unii i nadal stosowana we wzajemnych stosunkach między państwami członkowskimi stosującymi tę dyrektywę.
7. Negocjacje powinny gwarantować poszanowanie podstawowych praw, wolności i ogólnych zasad prawa Unii zapisanych w traktatach Unii Europejskiej i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Jeśli chodzi o treść negocjacji, cele Unii powinny być następujące:

8. Definicja przestępstw o charakterze terrorystycznym zawarta w konwencji nr 196 powinna zostać określona w sposób zapewniający jasność i pewność prawa.
9. Definicja przestępstw o charakterze terrorystycznym powinna być sformułowana w sposób ogólny. Tekst definicji powinien być w miarę możliwości zgodny z odpowiednimi przepisami prawa Unii i traktatami ONZ dotyczącymi zwalczania terroryzmu, wymienionymi w załączniku do konwencji nr 196.
10. W miarę możliwości nie powinno być rozbieżności między definicją przestępstw o charakterze terrorystycznym zawartą w konwencji nr 196 a definicją przestępstw terrorystycznych określoną w art. 3 dyrektywy (UE) 2017/541.
11. Elementy definicji przestępstw o charakterze terrorystycznym zawartej w konwencji nr 196 powinny być spójne z dwuczłonową strukturą art. 3 dyrektywy (UE) 2017/541; w ust. 1 wymieniono czyny umyślne, które mogą wyrządzić poważne szkody państwu lub organizacji międzynarodowej i kwalifikują się jako przestępstwa terrorystyczne, jeżeli zostają popełnione w jednym z celów wymienionych w ust. 2.
12. W przypadku aktualizacji załącznika do konwencji nr 196 w celu uwzględnienia nowych traktatów o zwalczaniu terroryzmu przestępstwa określone w tych traktatach i zakres tych przestępstw powinny być zgodne z wykazem przestępstw zawartym w art. 3 ust. 1 dyrektywy (UE) 2017/541.

Jeśli chodzi o funkcjonowanie konwencji nr 196, cele Unii powinny być następujące:

13. Konwencja nr 196, poddana rewizji lub zmieniona, powinna chronić istniejące instrumenty na poziomie międzynarodowym i regionalnym oraz bieżącą współpracę międzynarodową w ogólnościowej walce z terroryzmem.
14. Konwencja nr 196, poddana rewizji lub zmieniona, powinna utrzymać mechanizm wdrażania i postanowienia końcowe, w tym dotyczące rozwiązywania sporów, podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia i przystąpienia, wejścia w życie, zmiany, zawieszenia i wypowiedzenia.

Ogólnie, negocjacje powinny przebiegać następująco:

15. Komisja powinna dążyć do zapewnienia spójności konwencji nr 196, poddanej rewizji lub zmienionej, z odpowiednimi przepisami i politykami Unii, a także ze zobowiązaniami Unii wynikającymi z innych stosownych umów wielostronnych.
16. Do negocjacji należy przygotować się z dużym wyprzedzeniem. W tym celu Komisja informuje Radę o planowanym harmonogramie i kwestiach będących przedmiotem negocjacji oraz możliwie jak najwcześniej przekazuje odnośne informacje.
17. Sesje negocjacyjne powinno poprzedzać posiedzenie Grupy Roboczej COPEN mające na celu określenie kluczowych kwestii, sformułowanie opinii i udzielnie wskazówek, w tym, w stosownych przypadkach, formułowanie oświadczeń i zastrzeżeń.
18. Po każdej rundzie negocjacji Komisja składa grupie roboczej COPEN sprawozdanie z wyników i postępów negocjacji, także pisemne.
19. Komisja informuje Radę i konsultuje się z grupą roboczą COPEN w sprawie wszelkich ważnych kwestii, które mogą wyniknąć podczas negocjacji.
